

RAAD VAN TUCHT AMSTERDAM EN HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR HET BEDRIJFSLEVEN - JT 2008-1

Coaching cliënt, deelneming in jaarrekening opnemen zonder over cijfers te beschikken, terecht niet gewezen op een continuïteitsprobleem

Betrokkene heeft voor klaagster de jaarrekening en belastingaangiften verzorgd. Klaagster ontvangt subsidies en heeft na boekenonderzoek door de Belastingdienst een boete opgelegd gekregen wegens het opvoeren van te hoge aftrekposten. Betrokkene wordt verweten fouten te hebben gemaakt bij het opstellen van de jaarrekening en klaagster onvoldoende te hebben gecoacht. Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht als volgt. Onder meer het verwijt betreffende een onjuiste omzet in de jaarrekening wordt ongegrond verklaard. Betrokkene heeft dit bedrag immers in de jaarrekening opgenomen op basis van facturen die hem door klaagster ter hand zijn gesteld. Dat die facturen niet echt waren doet er niet aan af dat betrokkene de op die facturen vermelde btw terecht onder de verschuldigde omzetbelasting heeft geboekt. Ook het verwijt dat betrokkene klaagster onvoldoende heeft gecoacht volgt de raad niet. In de ogen van de raad was betrokkene slechts gehouden de gegevens die hij van de directie van klaagster kreeg op een rijtje te zetten en aan de belastingdienst door te geven. Aan deze verplichting heeft betrokkene voldaan. Het was de eigen verantwoordelijkheid van klaagster om zijn projectadministratie correct bij te houden. Niet gebleken is dat op dit punt voor betrokkene een taak was weggelegd. Aan hem kan dan ook niet worden verweten dat klaagster de projectadministratie kennelijk niet goed heeft bijgehouden en dat haar daardoor een naheffingsaanslag is opgelegd. Wel gegrond is de klacht dat betrokkene een 83-procentdeelneming in de jaarrekening heeft opgenomen terwijl betrokkene niet over de cijfers van de deelneming beschikte toen hij de jaarrekening opmaakte. Nu de deelneming

Annotatie bij JT 2008-1

In de uitspraak van de Raad van Tucht wordt gesproken van het 'verifiëren' van de waarde van de deelneming. Nu had betrokkene een samenstellingsopdracht. Hoewel de tuchtrechter daarbij herhaaldelijk ook een zekere onderzoekplicht aanwezig heeft geacht, lijkt de term 'verificatie' nogal zwaar: hoe ver gaat die onderzoekplicht? In dit geval had betrokkene niet eens een jaarrekening van de deelneming gezien; het oordeel is dus logisch.

Betrokkene voert ter verdediging aan dat er slechts een kleine kring van belanghebbenden bij de jaarrekening was; dit verweer wordt verworpen. Dit voedt de reeds hier en daar geuite twijfel aan het voorstel in het recente 'Rapport van de redactiecommissie in reactie op eindrapporten Commissies Verdies en Van de Luitgarden' om de 'besloten kring' in de regelgeving te introduceren.

Hans Blokdijk

van wezenlijk belang is voor de balans van klaagster, kon betrokkene naar het oordeel van de raad zonder die cijfers de jaarrekening van klaagster niet opmaken. Op dit punt voldoet de jaarrekening derhalve niet. Dat er slechts een kleine kring van belanghebbenden bij de jaarrekening van klaagster was, zoals door betrokkene gesteld, kan hieraan naar het oordeel van de raad niet afdoen. Wegens het vermelden van een niet geverifieerde waarde van de deelneming wordt betrokkene de maatregel van schriftelijke waarschuwing opgelegd.

In beroep heeft klaagster bezwaar gemaakt tegen het ontbreken van een vermelding in het rapport van betrokkene dat de vennootschap in een positie verkeert waarbij continuïteit niet zonder voorwaarden en aannames is gegarandeerd. Ten aanzien hiervan overweegt het college dat betrokkene de ondernemingsleiding bij voortduring heeft bevestigd of de activiteiten in de onderneming levensvatbaar waren en dat de ondernemingsleiding steeds heeft volgehouden dat dit het geval was. Voorts heeft betrokkene evenmin objectieve redenen gezien om aan continuïteit te

De volledige teksten van de uitspraken van de Raad van Tucht en het College van Beroep voor het bedrijfsleven zijn tegen kopieerkosten te bestellen bij het Kennis- & Informatiecentrum, e-mail bibliotheek@nivra.nl. Niet gepubliceerde samenvattingen van uitspraken staan op www.nivra.nl.

twijfelen. Klaagster heeft in beroep niets naar voren gebracht dat kan leiden tot het oordeel dat betrokkene tot een onjuiste waardering is gekomen. Daarom was voor betrokkene geen reden om in het rapport melding te maken van een mogelijk continuïteitsprobleem. Het college verwerpt het beroep.

R525

AWB 06/511 LJN BB5681

RAAD VAN TUCHT AMSTERDAM EN HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR HET BEDRIJFSLEVEN - JT 2008-2

Artikel 23 GBR-1994, niet doorgegeven naam verantwoordelijk accountant

Betrokkene is algemeen directeur bij een accountantskantoor. Klaagster is als cliënt vertrokken bij dit accountantskantoor. De opvolgend accountant heeft geprobeerd in het kader van collegiaal overleg een onderhoud te krijgen met de verantwoordelijk accountant. Betrokken registeraccountant heeft hierop te kennen gegeven dat dit verzoek niet wordt gehonoreerd en dat er alleen overleg mogelijk is met de relatiebeheerder. Deze is echter geen accountant. In het vervolg heeft betrokkene enkele dossierstukken aan de opvolgend accountant teruggegeven onder mededeling dat de rest van het dossier volgt na het voldoen van de openstaande nota's. Op verzoek van de advocaat van klaagster tot het bekend maken van de verantwoordelijk accountant is door betrokkene niet gereageerd. Dit laatste is voor klaagster aanleiding geweest de onderhavige klacht in te dienen.

Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht als volgt. Betrokkene was als algemeen directeur gehouden de brief van de advocaat te beantwoorden. Betrokkene heeft dit nagelaten en voorts is ook op eerdere brieven niet voldoende serieus gereageerd. Tot op de dag van behandeling ter zitting van de raad heeft betrokkene de vraag wie de vaktechnisch verantwoordelijk accountant is onbeantwoord gelaten. Een verklaring voor deze handelwijze is niet gegeven. De klacht is

Annotatie bij JT 2008-2

Het kan wellicht enige verwondering wekken dat het College van Beroep voor het bedrijfsleven de handelwijze van betrokkene niet als een overtreding van artikel 23 GBR heeft aangemerkt. Dit wordt echter duidelijk bij herlezing van artikel 23, waarin staat dat de RA er zorg voor draagt dat voor ieder die van een hem uitgaand stuk kennis neemt, zijn persoonsnaam en wettelijke titel op eenvoudige wijze kenbaar zijn. Nu beschikte klaagster over verscheidene stukken met namen, maar dat waren verschillende namen. Artikel 23 is nu juist bedoeld om aan derden duidelijk te maken wie voor de werkzaamheden (eind)verantwoordelijk is. Ook als met een tuchtklacht wordt gedreigd, kan een kantoor zich niet aan die verplichting onttrekken: dat is in strijd met de eer van de stand.

Hans Blokdijk

in zoverre gegrond en betrokkene wordt de maatregel van schriftelijke waarschuwing opgelegd.

Betrokkene is tegen de uitspraak in beroep gegaan bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Het college stelt vast dat de advocaat van klaagster in zijn brief verzoekt om de naam van de verantwoordelijk accountant teneinde tegen hem een tuchtklacht in te dienen. Naar het oordeel van het college had het betrokkene uit deze brief duidelijk behoren te zijn dat klaagster niet tevreden was over de wijze waarop was gereageerd. Uit de brief volgt voorts eveneens duidelijk dat klaagster niet wist wie de verantwoordelijk accountant was en daarvan op de hoogte wilde worden gesteld. Het college is met de raad van oordeel dat het op de weg had gelegen van betrokkene als algemeen directeur, aan wie de laatste brief bovendien uitdrukkelijk was gericht, om klaagster te berichten wie deze verantwoordelijk accountant was. Gesteld noch gebleken is dat binnen de organisatie een ander dan de algemeen directeur hiervoor de aangewezen persoon was. Het in de gegeven omstandigheden niet verstrekken van de gevraagde informatie vormt weliswaar geen inbreuk op het bepaalde in artikel 23 GBR-1994, doch

wel degelijk op de in artikel 5 GBR-1994 neergelegde verplichting zich te onthouden van al hetgeen schadelijk is voor de eer van de stand. Uit de enkele omstandigheid dat de ten behoeve van klaagster opgestelde jaarrekeningen waren ondertekend door S AA, die ook andere correspondentie aan klaagster heeft ondertekend, behoefde voor klaagster niet duidelijk te zijn dat deze de verantwoordelijk accountant was, aangezien de verrichte werkzaamheden meer inhielden dan het samenstellen van de jaarrekeningen. Daarbij komt dat er meer correspondentie aan klaagster was, welke door andere medewerkers, waaronder Y AA, was ondertekend. De ontvangstbevestiging van de raadsman van betrokkene, noch het daarop door deze raadsman aan klaagster gezonden schrijven kunnen gelden als een deugdelijke reactie op de door klaagster in de brief gestelde vragen. Met betrekking tot het schrijven overweegt het college dat dit juist inhoudt dat de door klaagster gestelde vragen niet zullen worden beantwoord en wel om reden dat de bezwaren van klaagster zich volgens betrokkene in de kern richtten op de hoogte en de verschuldigdheid van de in rekening gebrachte bedragen en er van klachtwaardig handelen geen sprake zou zijn. Dit laatste strookt met de mededeling van betrokkene ter zitting dat hij het, gegeven de omstandigheid dat klaagster de hoogte van de declaraties in twijfel trok en haar klachten betrekking hadden op de verrichte administratieve, fiscale en juridische diensten, niet opportuun achtte de naam van de betrokken accountant te melden. Het subjectief oordeel van betrokkene over de vraag of er van klachtwaardig handelen sprake was geweest en over de opportuniteit van het melden van de naam van de verantwoordelijk accountant kan echter in de omstandigheden van het geval, waarin de klaagster nu juist aankondigde dat zij de vraag of klachtwaardig was gehandeld aan de tuchtrechter wilde voorleggen, niet als een voldoende rechtvaardiging gelden voor het niet direct melden van de naam. Het college verwerpt het beroep.

R531

AWB 06/619